

god service i øvrigt at have de meget, meget syge eller de raske syge indlagt på de samme afdelinger på vore sygehuse, da behovet for pleje og det, vi kalder egenomsorgskapacitet, er meget forskelligt for disse kategorier af mennesker.

Til sygehuset bør der også knyttes patienthoteller, der er en blanding af hotel og hospital, hvor patienter, der ellers skulle indlægges i sygehussengene til undersøgelse og behandling, ikke ligger i en hospitalsseng, men bor på et hotelværelse, eventuelt sammen med pårørende – hvad der nok var mange, der ville have stor gavn af – og så er der en vagthavende sygeplejerske i hotellets reception.

En sådan seng koster faktisk kun halvdelen af, hvad en hospitalsseng koster, og der er faktisk mange mennesker, der mener, at 15 pct. af patienterne på universitetshospitalerne ville kunne benytte sig af sådan nogle steder her.

Der er selvfølgelig heller ingen tvivl om, at den mangel, der har været på uddannet arbejdskraft inden for faggrupperne i sundhedsvæsenet, har været dyr for sundhedsvæsenet, og de ovenfor skitserede sygehusregioner må selvfølgelig holdes dybt og meget ansvarlige for, at der i fremtiden uddannes tilstrækkelig arbejdskraft inden for alle felterne.

Der er ingen tvivl om, at der ud over de nødvendige øgede ressourcer over en årrække er mange muligheder for at udnytte de eksisterende ressourcer bedre. Så hvis vi politikere har mod til at helbrede sundhedsvæsenets magt-syge, prestige- og strukturproblemer, og hvis vi også har mod til at se lidt ud over vores vante politiske tankesæt i begge sider af salen, vil sundhedsvæsenet kunne helbrede og pleje langt flere mennesker, end det gør i dag. Og det er vel egentlig det, det handler om. Befolkningen, tror jeg, ønsker samarbejde omkring de her ting.

Jeg skal så til slut tilkendegive på CD's vegne, at CD ikke kan stemme for de fremsatte dagsordensforslag, hverken det fra Enhedslisten eller det fra Fremskridtspartiet.

(Kort bemærkning).

Bruno Jerup (EL):

Jeg har lige en enkelt lille bemærkning til fru Lisbeth Arbøl. Den drejer sig om det, hun nævnte, som jeg er ganske enig i, nemlig spørgsmålet om prioritering inden for sundhedsvæsenet, at man skal have en diskussion om det, og at det også i høj grad er politisk. Jeg hørte det også sådan, at fru Lisbeth Arbøl

nævnte det, som om det faktisk var en politisk opgave at gå ind i den diskussion.

I den forbindelse kunne jeg godt tænke mig at høre, hvordan CD's ordfører i denne sammenhæng forholder sig til de forsøg, der er på at flytte det politiske ansvar, som man jo faktisk har set mange eksempler på, ved simpelt hen at lægge det over i sådan nogle sundhedsekonomers hænder eller lave strukturer a la HS, hvor man faktisk forflygtiger det politiske ansvar.

Jeg kunne godt tænke mig at høre, hvilken indstilling fru Lisbeth Arbøl har til det spørgsmål, som i høj grad handler om det politiske ansvar i forhold til prioritering inden for sundhedssektoren.

(Kort bemærkning).

Jan Køpke Christensen (FP):

Jeg vil da sige tak for de bemærkninger, som faldt fra CD's ordfører. Jeg synes, der var mange positive ting i den ordførertale, og jeg må sige, at jeg har svært ved at være uenig i de ting, der kom frem.

Det skyldes måske, at når man ser CD's sundhedspolitiske oplæg, er det nok meget i overensstemmelse med det, Fremskridtspartiet står for, f.eks. noget med, at amterne skal fratages sundhedsvæsenet. Jeg vil da gerne spørge CD's ordfører, hvordan ordførerens holdning er til netop dette aspekt. Det er jo noget, som har været drøftet i de senere år, meget mere end man gjorde tidligere. Så jeg kunne godt tænke mig at høre, om der vitterlig ligger noget, om CD har nogle holdninger på området, eller om man overhovedet ikke har nogen holdninger på området.

Lige til sidst vil jeg sige, at jeg synes, at det var alt for nemt bare at sige, at man ikke stemmer for en dagsorden. Man må da selvfølgelig have nogle argumenter for, hvorfor man ikke gør det. For der er ikke noget i den dagsorden, der ligger fra Fremskridtspartiet, man er uenig i; det kunne jeg høre på ordførertalen. Så jeg vil da gerne høre: Hvad er det konkret, man er uenig i?

Ole Donner (DF):

I Dansk Folkeparti går vi ind for, at man jævnlig diskuterer sundhedsvæsenet og sygehusvæsenet, og vi mener i Dansk Folkeparti, at det er vigtigt at tage disse diskussioner. Om det så er før, under eller efter en finanslovdebat, mener vi ikke har den store betydning, så vi er meget tilfredse med, at vi i dag får diskuteret de ting igennem; det er positivt.